

STANOVISKO JUDr. ADRIANY KRAJNÍKOVEJ K JEJ PREDVEDENIU NA POLÍCIU DŇA 26.8.2023 ... Je za tým krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach. Zvuková nahrávka, ktorá tu nemala byť, preukazujúca kriminalitu aj vysokých zložiek polície

- CZ24 News | 31. srpna 2023

SLOVENSKO: ŠIKANÁ A ÚNIK Z MIESTNOSTI CPZ.

SLOVENSKO MÁ OBROVSKÝ PROBLÉM.

NEFUNGUJE PRÁVNÝ ŠTÁT, ÚSTAVNÉ ZRIADENIE JE POŠKODENÉ
A POLICAJNÝ REŽIM BEŽÍ NA PLNÉ OBRÁTKY.

ZNOVU TU ŘÁDI „CHLUPATÍ“.

**ZVUKOVÁ NAHRÁVKA, KTORÁ TU NEMALA BYŤ,
A KTORÁ PREUKAZUJE KRIMINALITU VYSOKÝCH ZLOŽIEK POLÍCIE.**

„Chlupatí“ sa za sociku vravelo policajtom – hlavne tajným. V cigánčine volajú policajtov „benga“, čo v preklade znamená čerti, a teda chlupatí.

Od začiatku mojich aktivít voči režimu „Covid-19“, ma **prenasleduje NAKA, Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach, Slovenská advokátska komora, a Martin Daňo** (o ktorom všetci svorne, zľava – sprava, hovoria oplzlo, ako o nastrčenom, políciou vydieranom, špicľovi). A niečo na tom bude aj tu, v tomto mojom prípade.

Označené subjekty stoja hrdo za mojou ŠIKANOU, či už zo strany štátu ako aj Slovenskej advokátskej komory – predĺženej ruky Čaputovej a vlády psychopatov. Na základe ich **bezdôvodných** trestných oznámení ma polícia šikanózne predvolávala na vysvetľovanie mojich verejne vyslovených právnych (!) názorov (o čom ma „vyťažoval“ aj policajt Schutz, ktorý tu znova hraje rolu), a **bezdôvodnými** sťažnosťami na komoru, na základe ktorých má táto šikanovala v 18 (!) disciplinárnych konaniach s cieľom **pozastavenia mi výkonu advokácie** – v skutočnosti z **politických** dôvodov. To všetko začalo po tom, čo som oznámila založenie politickej strany, a čo vyplýva z rokovania predstavenstva komory o potrebe pozastavenia mi činnosti pretože *„...advokátka chce prevziať moc v štáte“*.

Prsty v sobotňajšom násilnom odvlečení ma na políciu, má Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach. Možno aj NAKA, zatiaľ však oficiálne sa nechalo počuť iba KR PZ.

KOŠICE, 26.8.2023: Hliadka polície, na pokyn Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, kontrolovala na Hlavnej ulici moju totožnosť pod zámienkou *„podoby s hľadanou osobou“*. Celé to začalo tým, že som si predtým odfotila „chlupatého“, ktorý si však najprv odfotil mňa.

Uvedeného dňa som prišla pred Štátne divadlo v Košiciach, pozdraviť priateľa **Róberta Bačinského**, ktorý tam mal svoj míting, ako kandidát na poslanca do parlamentných volieb za stranu ĽSNS. Krátko na to si ma v jeho spoločnosti vyfotila zvlášťne zamaskovaná osoba (viď foto nižšie), ktorú som si „recipročne“ odphotila tiež. Po jej výzve (!) na vymazanie fotky, prišla moja výzva, na vymazanie tej mojej, a následne jej výzva (!) na predloženie občianskeho preukazu, čo som legitímne odmietla (legitimovať sa zamaskovanej osobe). Zjavne som však odphotila „**chlupatýho**“ v maske, ktorý chcel veľmi vedieť, kto som, a tak si ma najprv podľa fotky sám overil, čomu venoval nejaký čas surfovaním v telefóne a komunikáciou s niekým.

Zamaskovaný „chlupatý“:

Po nejakých 15 minútach prišiel k môjmu stolu v kaviarni, kde sme sa s Róbertom Bačinským a dvoma mužmi presunuli, **policajt č. 319 239**, a **vyzval ma na preukázanie totožnosti z dôvodu „podoby s hľadanou osobou“**. Na moju otázku, s akou osobou, odpovedal, že „nevie, má iba príkaz „zhora“ zistiť moju totožnosť“. V prípade odmietnutia ma upozornil na predvedenie na policajný útvar. Na moju otázku, či je vyhlásená akcia pátrania po osobách odpovedal „**nie**“.

Podme najprv na zákon:

Podľa ustálenej judikatúry a rozhodnutí ESLP, zákon umožňuje policajtovi vyzvať k preukázaniu totožnosti osoby, ktorá svojim vzhľadom či ďalšími znakmi zodpovedá popisu hľadanej osoby. Dôvod **výzvy** policajta na preukázanie totožnosti podľa § 18 Zákona o policajnom zbore v spojení s § 2 ods. 1 písm. l) zákona – pátranie po osobách, je však naplnený iba vtedy (nazýva sa to **materiálny dôvod**, čo je základom nášho právneho systému podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy), **pokiaľ osoba zodpovedá niektorej konkrétne (!) hľadanej osobe**. Bez splnenia tejto podmienky nemožno uložiť výzvu na preukázanie totožnosti pre „podobu s hľadanou osobou“. To ani s poukazom na všeobecné vymedzenie úloh polície, ani plošne vymedzenej bezpečnostnej akcie zameranej na pátranie po osobách a veciach. Pokiaľ policajt zdôvodní výkon svojho oprávnenia vyzvať na preukázanie totožnosti tým, že si nepamätá všetky osoby, ktoré sú v pátraní, alebo nevie, ktorej osobe v pátraní kontrolovaná osoba zodpovedá, takéto chápanie kontroly je neprípustne široké.

Podľa **§ 8 ods. 1 zákona o Policajnom zbore**, *pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto jeho činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou*. Úplne zodpovedajúce konaniu policajtov...

Policajt č. 319 239 na moju otázku, s ktorou osobou sa mám podobáť, odpovedal, že on to nevie (čo je za riadnych okolností vylúčené), pričom z nahrávky, „ktorá tu nemala byť“, vyplýva, že je tu niekto (záhadný), kto hľadané osoby pozná lepšie, než on. Berúc do úvahy, že hľadané osoby sú verejnou otázkou, kde zoznam týchto osôb je na stránke ministerstva vnútra, ostáva už iba „interný“ zoznam „záujmových osôb“, čo však nie je dôvodom **zákonnej** kontroly podľa § 18 v spojení s § 2 ods. 1 písm. l) Zákona o policajnom zbore.

Zjavne policajt č. 319 239 a hliadka boli zatiahnutí do zneužívania právomoci verejného činiteľa, a keďže právna tuposť je ich výsadou, na vlastnú škodu „dokonali“ dielo skazy. Odporúčam týmto pajacom, aby si dávali ukladané pokyny potvrdzovať písomne, a v prípade pochybností ich aj písomne odmietli vykonať, inak basa čaká ich.

S poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy v spojení s § 18 Zákona o policajnom zbore, moja osoba v čase uloženia výzvy na preukázanie totožnosti z dôvodu „**podoby s hľadanou osobou**“ **nezodpovedala**

žiadnej konkrétne (!) hľadanej osobe, a policajti jej totožnosť ani nepoznali. V opačnom prípade nemali žiadnu prekážku túto osobu označiť, pričom hľadané osoby sú verejnou otázkou, postup policajtov musí byť preskúmateľný, a pravdepodobne sa malo jednať o mňa. Takže žiadna prekážka na označenie hľadanej osoby. Zjavne však nešlo o to, čo ale nevedeli títo užitoční hlupáci v uniformách, ktorým nedošlo ani to, že by mali poznať hľadanú osobu. Proste zadaj hlupákovi príkaz, a on ho bez vlastnej ostražitosti vykoná!

Policajný režim potrebuje užitočných idiotov na spodných zložkách systému.

Pre moje zotrvanie na odmietnutí tejto **nezákonnej** výzvy sa tak policajt č. 319 239 vzdialil odo mňa, a ostal stáť obďaleč s kolegami, nikto z nich si ma nevšímal. Mohla som kedykoľvek odísť. Asi tak bola moja „*podoba s osobou v pátraní*“ vážna a reálna.

**Róbert Bačinský, kandidát na poslanca do parlamentných volieb za ĽSNS
+ policajti zneužívajúci (!) právomoc verejného činiteľa**

Kedže som na mieste ostala, následne asi po 15 minútach, po príchode motorizovanej hliadky, v ktorých vozidlách má polícia nainštalovaný systém REGOB - registrácia osôb, došli ku mne **4 (!) policajti**, z toho jeden (manifestačne) v gumených rukaviciach (výstroj určená na osobitné prípady), ako aj policajt č. 319 239.

Po výzve na preukázanie totožnosti z dôvodu „*podoby s hľadanou osobou*“, avšak ďalej bez naplnenia **materiálneho** dôvodu, že **moja osoba zodpovedá niektorej konkrétne (!) hľadanej osobe**, ktorú mi znova nevedeli, resp. ignorovali označiť, kontrolu som znova legitímne (!) odmietla. Hliadka výzvu zopakovala s tým, že ak nepreukážem svoju totožnosť, budem predvedená.

Kedže som nemala čas to ďalej riešiť, pretože som mala pred sebou cestu na akciu SLOBODNÉHO VYSIELAČA pri Liptovskom Hrádku, a Borísek Koróny už netrpezlivo vyvolával, pretože ľudia ma tam čakali, prijala som ich hru, a predstavila sa ako **Adriana Krajníková**. Týmto som deklarovala svoju totožnosť **legitímnym spôsobom - ústne**, a (!) nechala ich pracovať (!) na ich (!) vlastnej zodpovednosti.

Iba slabší právnik by za tejto situácie predpokladal, že budú ďalej postupovať zákonným spôsobom. Tí nešťastníci v uniformách totižto nevedia, čo nevedia. Ale v situácii, keď ma mali zavretú „u seba“, dokazovali si predo mnou, ale aj jeden pred druhým, veľkosť svojho služobného pera (!). Ešteže gate nestiahli..., bolo by to aspoň kreatívne a vtipné.

Tu treba zdôrazniť – odhliadnuc od nedostatku dôvodu ich výzvy na preukázanie mojej totožnosti pre „podobu s hľadanou osobou“, že označenie môjho mena, zmenilo (!) celú **právnu** situáciu. Áno uznávam, že toto „nemohli“ vedieť zasahujúci policajti, pre ich tragicky nízku, odbornú kvalitu, čo ale nie je dôvodom pardonu ich zodpovednosti.

Podľa **§ 8 ods. 1 zákona o Policajnom zbore**, s poukazom na direktívum o neprekročení nevyhnutnej miery zásahu do mojich práv a slobôd, mal už **nešťastník č. 319 239** (ktorý ma v „zajatí“ sebavedomo kádroval, aby som si doštudovala právo) v prvom rade požiadať verejne známu a úradne legitimovanú osobu **Róberta Bačinského**, ako **kandidáta na poslanca legitímnej (!) strany ĽSNS** (pre ktorého prišiel v tento deň do služby, a bolo by už naozaj dementné, aby ho nepoznal, keď aj jeho mal chrániť), ktorého **dôveryhodnosť** už titulom splnenia **zákonných** podmienok pre účasť na tejto kandidátke, bola splnená, na potvrdenie totožnosti ústne sa legitimovanej osoby. Teda **Báčinský** je štátom (!) overený subjekt, a môže v prvom kole potvrdiť legitimitu osoby označujúcej sa ako **Krajníková**, ktorú nepozná v Košiciach iba policajt, ktorý bol 26 rokov na materskej.

Ak by ani toto konajúcim nešťastníkom v uniformách, spadnutých pred chvíľou z Marsu, nestačilo, mali túto osobu na stoličke v kaviarni, označujúcu sa menom Adriana Krajníková, potvrdenú kandidátom na poslanca do Národnej rady, overiť cez systém REGOB, nachádzajúci sa v služobnom vozidle 10 krokov od nej, alebo komunikáciou s operačným dôstojníkom. **Do 3 (!) minút by nešťastníci v gumených rukaviciach mali overenú moju totožnosť.**

Moje **násilné (!)** odvlčenie ma na overenie totožnosti pre neexistujúci dôvod „podoby s hľadanou osobou“, to dokonca za situácie preukázania mojej totožnosti ústnym spôsobom, ktoré údaje si mohli policajti doplniť aj technickými prostriedkami na mieste, **bolo absurdným zneužitím právomoci verejného činiteľa konajúcich policajtov**, pod krycím menom – užitoční idioti krajskej polície. Opakujem, práve na to, majú tam práve týchto hlupákov, s ktorými sa nedá rozprávať v intenciách zákona, ale za to sú odvážne aktívni. Ako biele kone... Budú takto slúžiť do času, až kým nezačnú preto putovať do basy...

To, že tento „incident“ bol enormným prekročením cez čiaru (!), svedčí následné konanie KRAJSKÉHO RIADITEĽSTVA PZ V KOŠICIACH, ktoré dňa 28.8.2023 vydalo správu, že dôvodom môjho predvedenia bola „*obava z môjho narušenia pokojného priebehu zhromaždenia*“. **Nerátali však, že budem mať nahrávku, a tá ich všetkých usvedčuje.**

Aj keď píš o „žene“, a iba jedna bola v predmetnej súvislosti a za opísaných podmienok predvedená, čo obletelo pomaly celou EÚ, bola som to ja, a mohli ma teda aj menovať. Ale boja sa zodpovednosti... Pri danej skutkovej, právnej a mediálnej situácii je však nepochybné, o koho ide, a bude fakt musieť nejaký sudca urobiť zo seba ober niečo, aby deklaroval, že „ženu“ nijako raz nemožno identifikovať so mnou.

Táto nahrávka, „ktorá tu nemala byť“, usvedčuje nielen nešťastníkov z Pribinky, čo so mnou vystrájali, ale aj niekoho z kraja, kto na to dal pokyn, ako aj následne toho z kraja, kto dal pokyn na zmenu „informačného pola“, a pokyn na vypustenie lživéj správy a uvádzanie celého Slovenska do omylu o dôvode zásahu do mojich základných práv a slobôd.

Toto je enormne nebezpečné konanie, aby krajská polícia úmyselne podsúvala lživé obrazy o

bezpečnostnej situácii v štáte a udalostiach súvisiacich so základnými právami a slobodami. Myslím, že na fejsbukovej stránke polície sa to nazýva **HOAXY**. Takže tú správu PR PZ v Košiciach im tam treba zaslať.

Bez ohľadu už na vec samotnú, policajti ma pred použitím donucovacích prostriedkov a obmedzením mojej osobnej slobody, nepoučili ani o mojich právach podľa **§ 8 ods. 2 zákona o Policajnom zbore**, kde *policajt je pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach*.

Následne v policajnom aute, a po vystúpení z neho pred budovu polície, ako aj vo vnútri, bolo mi zakázané nahrávať, to pod hrozbou násilného odňatia technického zariadenia. Došlo aj k pokusu policajta o odcudzenie tohto zariadenia, keď som si ho pred vstupom do budovy polície vybrala z tašky, a chcel mi ho násilím vytrhnúť. Pri tomto incidentne mi vykrútil ruku a spôsobil menšie zranenie. Incident je zachytený na kamere pri vstupe do budovy. Dôvodom bola skutočnosť, že policajné vozidlo a celá budova polície je podľa zasahujúcich policajtov „**režimové pracovisko**“.

Tak znova do zákona. **Režimové pracovisko** je miesto, do ktorého nemá povolený vstup verejnosť, dokonca ani všetci policajti, iba tí, ktorí sú na to osobitne určení.

Tu dávam konajúcim policajtom a tým, ktorí ich navádzajú na porušovanie ľudských práv a základných slobôd, do pozornosti, že podľa **§ 2 písm. s) zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností**, *chráneným priestorom* je stavebne alebo inak ohraničený priestor vo vnútri objektu, ktorý je určený na ukladanie a manipuláciu s utajovanými skutočnosťami, zodpovedajúci príslušnému stupňu utajenia.

Podľa **§ 3 ods. 1 vyhlášky Národného bezpečnostného úradu č. 336/2004 Z. z. o fyzickej bezpečnosti a objektovej bezpečnosti**, na účely ochrany utajovaných skutočností sa *chránený priestor* určuje kategóriami podľa písm. a) – c), kde podľa **odseku 6 vyhlášky**, o určení *chráneného priestoru* triedy I alebo triedy II podľa odseku 3 rozhodne vedúci, ktorý určí podmienky vstupu **v režimových opatreniach**, ktoré sú určené v **§ 10**. Podľa **§ 10 ods. 1 písm. c)**, sa režimovým opatrením určujú podmienky používania mobilných telefónov, videokamier, fotoaparátov, audiozáznamových zariadení a podobne.

Teda režimové pracovisko nie je ani právnym pojmom, ale je to slang, správne sa to nazýva *chránený priestor*. Ale dobre, povedzme že **režimové pracovisko**, a takým je napr. **operačné stredisko** s tiesňovou linkou, kde majú vstup iba určení policajti.

Režimové pracovisko však nie je celá budova polície, ani policajné vozidlo, v ktorom sa prevádzajú predvedené (a inak zaistené) osoby. V rozpore nielen so zákonom, ale aj s „logikou“ konania zasahujúcich policajtov je potom skutočnosť, že na jednej strane som nemohla nahrávať vo vozidle a v budove polície, pretože je to **režimové pracovisko**, ale do tohto režimového pracoviska ma násilne natlačili.

Podľa **čl. 2 ods. 3 Ústavy**, každý môže robiť to, čo nie je zakázané, a nahrávať políciu pri výkone jej činnosti aj v policajnom aute, aj v budove polície (okrem zákonom určených *chránených priestorov*), nie je zakázané žiadnym zákonom.

Uvádzaním ma na moju škodu do omylu a bránením mi v získaní dôkazov pre účely iného konania – kde dávam policajtom do pozornosti, že ich každé konanie je **preskúmateľné** (a nieže nie), spáchali trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa v súbehu s poškodzovaním cudzích práv a marením spravodlivosti.

Násilným odvlečením ma na policajný útvar bez zákonného dôvodu, t. j. pod lživou zámienkou podoby s hľadanou osobou, a obmedzovanie tam mojej osobnej slobody, navyše za neustálej ŠIKANY a PONIŽOVANIA (čo budete počuť na zvukovej nahrávke), je trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa v súbehu s obmedzovaním osobnej slobody a inými útokmi do základných práv a slobôd.

Na Hlavnej ulici v Košiciach, plnej verejnosti, vrátane cudzincov, policajti zaútočili do mojich základných práv na nedotknuteľnosť osoby, osobnú slobodu a ochranu osobnosti. A aj cudzinci sa pýtali, čo sa tu deje...?

Policajný štát. To je už štandardný obraz Slovenska. Posledná diera Európy! A liberáli za jasotu teplých, a nadrzaných migrantov, pováľaných po trávnikoch slovenských miest, ako Čaputová po kobercoch prezidentského úradu, jasajú. A v *tejtokrajine* je konečne sloboda.

Takže viac z nižšie priložených videí a *ilegálnej* zvukovej nahrávky, ktorá je sčasti v zlej kvalite, ale vďaka Bohu, že vôbec je. Sú tam **podstatné** (!) veci pre potvrdenie skutočného stavu, ako ho od začiatku uvádzam. Usvedčila som zasahujúcich policajtov, a tým aj krajskú políciu v Košiciach, teda **Políciu Slovenskej republiky z konania, majúce znaky zločinu**. A nejde o špeciálne útvary, ale o „bežnú políciu“. A to je problém. Ako vyššie uvádzam, Slovensko nie je právny štát a ústavné zriadenie – štruktúra jeho orgánov a ich zákonných funkcií podľa Ústavy a v medziach ústavy, je poškodené.

Video č. 1 - násilné odvlečenie ma na policajný útvar:

Video č. 2 - stanovisko k zadržaniu v spojení so zvukovou nahrávkou zo ŠIKANY na polícii:

Prepis zvukovej nahrávky ktorá tu nemala byť po mojom „úniku“ z miestnosti cely predbežného zadržania:

Policajt č. 319 239 ma s ďalšími policajtmi, pre moju - Krajským riaditeľstvom PZ v Košiciach, vykonštruovanú „*podobu s hľadanou osobou*“ vytrhol zo stoličky v kaviarni na najrušnejšej ulici v Košiciach, bez toho, aby poznal hľadanú osobu, aby jej podobu čo už len na mieste porovnal s mojou. Vytrhol ma z tej stoličky aj napriek tomu, že som sa mu tam v spoločnosti aj verejne známej osoby predstavila. Takže neznáma osoba na niektorej z vyšších zložiek krajskej polície, dala tomuto nešťastníkovi č. 319 239 nezákonný (!) pokyn, aby overoval moju totožnosť pre fiktívnu „*podobu s hľadanou osobou*“, viediac, že zjavne na to neskočím, a bude potrebné aj násilné predvedenie ma na políciu, a viediac, že tohto nešťastníka, tápajúceho v paragrafoch ale plniaceho nezákonné pokyny, zaťahuje v konfrontácii so mnou do problému.

Ako vyplýva z celého zásahu polície voči mne, potvrdeného na zvukovej nahrávke, cieľom kontroly bolo **zistenie mojej totožnosti pre podobu s hľadanou osobou**.

Po zapnutí nahrávania som začala konať... Chcela som vybrať telefón z tašky, za účelom zavolania niektorému kolegovi, pričom **policajt č. 319 239** mi to striktné znemožnil tým, že: „**ide o režimové pracovisko**“. Tento nezmysel je vysvetlený vyššie.

Po oznámení, že chcem zavolať advokáta, policajt znova zopakoval „**toto je režimové pracovisko, Vy tu nebudete nič nahrávať!**“. Uistila som ho, že idem volať advokáta (čo som aj vážne myslela), som vybrala telefón, a zadávala heslo na otvorenie obrazovky, na čo sa policajt postavil za mňa, a sledoval kód a zoznam osôb, z ktorých vyberám... Opakujem, nebola som v postavení podozrivej, zadržanej, ani obvinenej osoby, ale osoby predvedenej na zistenie totožnosti, a on mi špehoval telefón, jeho bezpečnostný kód a zoznam osôb.

K mojej požiadavke o advokáta – za stavu obmedzenia osobnej slobody, **policajtk**a povedala: „*Ku tomu, žeby ste povedali nám Vaše meno, priezvisko, dátum narodenia, nepotrebujete advokáta.*“.

Nechápala, že problém je inde, a teda v tom, že ona nemá v danom prípade čo tieto informácie zisťovať, a že obmedzenie mojej slobody je tu nedovoleným zásahom.

Na moju otázku, prečo som na polícii, mi **policajt č. 319 239** odpovedal: „*Pani, keď poznáte tak dobre zákon, ako tvrdíte, by ste mala poznať aj policajný zákon*“.

Na moju otázku o označenie paragrafu, na základe ktorého som bola predvedená, mi odpovedal: „*Na základe toho, že každý je povinný uposlúchnuť pokyn, výzvu, požiadavku policajta, pri výkone jeho oprávnení, a my sme oprávnení vyžadovať totožnosť, dobre? takže § 18 ods. 4 (zákona o policajnom zbore).*“

V skutočnosti tento paragraf nebolo možné aplikovať, pretože dôvod výzvy na preukázanie totožnosti pre podobu s hľadanou osobou nebol materiálne naplnený, a zároveň, svoju totožnosť som im oznámila legitímne ústnym spôsobom, iba oni ju na mieste neoverili. Ale ma násilne naložili do auta

Tu som policajtovi doplnila „detail“, že v tom § 18 je ako podmienka **ešte** napísané, že táto výzva môže byť použitá iba „**pri plnení služobnej úlohy**“ (teda len *ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona*, § 2 ods. 1).

Na to **dementne**, ale razantne (!) a s dávkou sebaistoty odvetil: **Nemáme (!) tam, že pri plnení služobnej úlohy..(!) Pani, totálne (!) medzery máte. Doštudovať odporúčam.**

Týmto povedal, že pre výkon oprávnení policajta (ktoré zasahujú do ľudských práv a slobôd), nie je určená podmienka plnenia služobnej úlohy podľa zákona. Teda policajt koná svojvoľne. **A toto je prizma, ktorú ma vo svojej hlave. On verí, že je zákonom.**

Po tom, čo som pre účely nahratia označenia tohto **mega ignorant**a, ktorý ani nevie, ako a prečo pracuje, nahlas prečítala z jeho uniformy číslo „**319 239 polícia**“, posmešne odpovedal: „*hasič ešte nie som..., policajt!*“. Chvála Bohu, som si pomyslela, lebo keby toto malo hasiť požiar tak, ako robí policajta...!!!

Nič vám to inak nepripomína...? JUDr. Elena Černá, prokurátorka GP SR, na moju námietku na Mikasove opatrenia povedala, že sú síce nezákonné, ale „pre naše účely“ účinné, a na námietku ukladania „vlastných“ povinností Mikasom, ktoré nie sú uložené najprv zákonom povedala, že je to v poriadku. Tento „generálny“ precedens IGNOROVANIA ZÁKONA nepustí a dobieha nás na každom kroku. A tu je presne problém, ktorý sužuje Slovensko.

Pokračujem vo zvukovej nahrávke:

Znova zopakujem, že dôvod **výzvy** na preukázanie totožnosti, pre podobu s osobou, ktorá je v pátraní, nebol žiadny. Odopretie tejto kontroly bolo legitímne. Moja prítomnosť na útvar, dosiahnutá násilím za použitia donucovacích prostriedkov, bola v rozpore s Ústavou a Dohovorom na ochranu ľudských práv a základných slobôd.

Odhliadnuc od toho, budem sa venovať aj otázke „overovania“ mojej totožnosti, ktorá bola „témou“ pre týchto policajtov, a bola za čiarou.

Už po príchode na útvar ma spontánne opoznal **policajt stálej služby**, pozdravil titulom a priezviskom, teda potvrdil moju totožnosť v zmysle mnou označeného mena v kaviarni. Odhliadnuc od toho, že som tam nemala čo robiť, už toto bol moment, kedy som mala byť okamžite pustená na slobodu.

Nastala však zvrátená ŠIKANA, kde som aj napriek tomu, že ma všetci poznali, musela podstupovať **OVEROVANIE, PONIŽOVANIE A VÝSMECH**.

Tento policajt, ktorý ma opoznal už po vstupe do budovy, a pozdravil ako „doktorku Krajníkovú“, ma ďalej **ŠIKANOVAL**: „*Máte nejaký doklad totožnosti, pani doktorka?*“

Ak sa vrátíme ku nezákonnému dôvodu násilného predvedenia pre „*podobu s hľadanou osobou*“, tak **ku dňu 26.8.2023 nebola v pátraní žiadna žena „doktorka“**. Napriek všetkým útokom do mojich práv a slobôd, ktoré policajti spáchali, tu nastal ďalší moment, kedy vedeli, že nie som hľadanou osobou. A toto bol cieľ ich kontroly. Nie totožnosť, ako taká. Okamžite ma mali pustiť na slobodu.

Moja odpoveď: „*nemám..., skúste ma overiť, skúste Vy potvrdiť, kto som...*“

Policajt stálej služby: „*JA overím..., hej, minútka...*“

Moja reakcia: „*...ved' ma celý čas oslovujete ako pani doktorka, tak viete, kto som.*“

Policajt stálej služby (so sarkastickým úškrnkom): „*...a čo? zobrali Vám titul?*“

Moja odpoveď: „*Nie...*“

Policajt stálej služby (nedalo mu, musel dielo poníženia dokončiť): „*No tak potom Vás dočasne vylúčili z advokátskej komory.*“

Moja odpoveď: „*Nie..., ani ma nevylúčili...*“

Policajt stálej služby (posmešne a arogantne): „*...ani nie!*“

Policajtku: „*No tak Vás asi nepozná...!*“

Toto celé bolo fakt pre silné povahy, ale toto **tele** bolo už aj na mňa veľa. Takže príslušník, ktorý ma po vstupe spontánne pozdravil titulom a priezviskom, po celý čas ma ďalej oslovoval titulom, ovládal o mne všetky „krivé drby“ o mojom právnom statuse, šíriace sa z komory a cez mejnstrímy, ma vlastne „*tak asi nepozná...*“

Po tomto mi **policajt č. 319 239** ako oficiálny dôvod overenia totožnosti ohlásil, síce tak „neurčito“, ale predsa – **akciu pátranie po osobách** – čo je iný dôvod ako ten, že sa (iba) **podobám na osobu, ktorá je v pátraní**. Nerozumel, čo vôbec rozpráva, ale nevadilo, hlavne že sa išlo do ďalšieho kola... **Aj za tejto situácie už vedel, že žiadna doktorka nie je v pátraní.**

Na moju otázku, či je pátranie vyhlásené na mňa, alebo či sa na nejakú osobu podobám (a teda či **policajt č. 319 239** aj vie, na akú) mi odpovedal: „*očividne áno (podobám), ...bude to (vie to však) niekto, kto má väčšiu znalosť o osobách v pátraní ako ja..!*“

Takže záhada vyriešená - pokyn od **chlupatého**, teda od Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, za účelom ŠIKANY KRAJNÍKOVEJ. Táto maska si už sama v telefóne, po tom, čo som sa jej odmietla legitimovať, niečo 15-20 minút hľadala, a hovorom zjavne overovala. Mala moju fotku a videla ma aj reálne - z blízka, z diaľky, zľava, sprava... Pred tým, čo prišiel **policajt č. 319 239**, „chlupatý“ už vedel, kto som. Nešlo o osobu v pátraní, ale „záujmovú osobu“ tajných zložiek. A tak jej trochu spríjemnili deň. Vedeli, že na nezmyselnú výzvu sa legitimovať nebudem, a vedeli, že takto ma majú „dnu“.

A moja otázka na Generálnu prokuratúru je, či v tomto systéme, kde pre konanie v súlade so zákonom, sú prenasledovaní ľudia, čo začalo počas Covidu, kde tí, čo si legitímne nenavliekli masky, skončili v CPZ, a tí, ktorí ich bili, boli služobne povýšení, ideme žiť?

Niet čo dodať, iba že ešte viac policajného režimu a ignorantov, ktorých pracovným nástrojom je odporovanie zákonu, zákernosť, tuposť a arogancia (aj) vysokých policajných funkcionárov, ešte viac policajného teroru, ešte viac dúhových vlajok, viac sexuálnej výučby do každej škôlky, viac migrantov na každé detské ihrisko a do každého parku, a následne do domu... A bude to ono! Možno že sa „chlupatí“ fakt domnievajú, že ich (!) sa to netýka!

Po chvíli ku mne znova pristúpil **policajt stálej služby**, zároveň ďalej ma oslovujúc „*pani doktorka*„ - viediac teda, že nie som osobou v pátraní, a predložil mi k nahliadnutiu A4-ku z REGOB-u, s mojimi údajmi a fotografiou. Vidiac to aj **policajt č. 319 239**, tento **fanaticky** vyskočil: „*Voláte sa Adriana Krajníková?*“ - pričom tento údaj som mu oznámila pred tým (!), než ma násine odvliekol na útvar, a obmedzil moju osobnú slobodu.

Na uvedené **som odpovedala**: „*Keď to Váš kolega vytlačil...*“ , na čo **policajt č. 319 239** išiel svoje: „*Ja sa Vás (!) pýtam*“ ... „*keď on Vás overil..., tak...*“

Teda akceptoval, že kolega ma overil, a vedel, že nie som osobou v pátraní. Napriek tomu pokračoval v ŠIKANE, ďalej obmedzoval moju osobnú slobodu a doslova ma až fanaticky nútil k vysloveniu môjho mena. Nemalo to už nič spoločné so zisťovaním podoby s hľadanou osobou, pre ktorý dôvod ma tu nezákonne násilne a bezdôvodne odvliekol, ale ani so zákonným zisťovaním totožnosti, ktoré ani toto nebolo dôvodné. Na jednu nezákonnosť nadstavoval druhú a takto pokračoval.

Moja odpoveď teda bola: „*Tak overil ma?, overil!* Čiže ja som mu aj tu potvrdila, čo chcel vedieť, ale nepovedala som to tak, skákajúc na ľavej nohe, ako to on - nie hasič, ale frajer policajt, chcel počuť.

Policajt č. 319 239: „*Takže Vy nechcete povedať, ako sa voláte, ... 12 (!) hodín budete predvedená a budeme vykonávať potrebné úkony na to, aby sme zistili Vašu totožnosť..., tak ste to Vy, alebo nie?!*“

Iba mne to pripomína GESTAPO? - a znova vystriham - dotkne sa tento režim aj vás, chlupatí...

Kedže som odmietala overiť **3x** (!) overenú totožnosť (*ad absurdum*, aké zákon nepozná) a to:

- 1. krát mnou pred násilným útokom do mojej osoby,
 - 2. krát po príchode do budovy polície policajtom zo stálej služby,
 - 3. krát týmto policajtom zo stálej služby v spojení s informáciou zo systému REGOB,
- ale **fanatický dement č. 319 239** (**objektívne v tom čase nepožíval postavenie a právomoc verejného činiteľa, iba to zneužíval**) mi oznámil, že **ma bude ďalej obmedzovať**, pretože som nevyslovila overenú skutočnosť tak, ako to on chcel počuť.

A ďalej ŠIKANA, znova na túto **3x** potvrdenú vec sa **policajt č. 319 239** opýtal: „*Ste to Vy, alebo nie ste to Vy?*“

Za tohto **3X OVERENÉHO** stavu bez existencie počiatočného **zákonného** dôvodu na už čo len uloženie výzvy na preukázanie mojej totožnosti, **som sa obrátila** aj na policajtku s otázkou: „*Ja budem 12 hodín predvedená? To ma tu budete 12 hodín držať?*“

Policajtko: „*ÁNO, kým nezistíme Vašu totožnosť*“.

UUUUUUU – tú, ktorú nemali prečo zisťovať, ale aj tak už mali **3X zistenú a overenú!** Takže aktívna **ŠIKANA** aj z jej strany.

Na to som sa obrátila smerom k **policajtovi stálej služby:** „**Poprosím Vás, zavolajte prokurátora, ktorý má službu dneska. Volajte prokurátora službukonajúceho, nech tu príde**“.

A TU NASTAL BOD ZLOMU!

Zrazu všetci „zmrzli“... Loptička, doslova medicinbal, bol okamžite na mojej strane.

Policajtko po krátkom šoku (s preľaknutím): „*Ale to není potrebné na overenie totožnosti, prokurátor tuná*.“

To tela nepochopilo, že tu nejde už (!) o overenie totožnosti, ale o **12 (!) hodinové obmedzenie osobnej slobody „len tak“**. Tie individua nepotrebovali k tomu, čo robili zákon, stačilo, že ako EGOMANIACI rozhodovali... A zjavne si to vychutnávali!

Tu zapla už „kontrolka v hlave“ **službukonajúcemu policajtovi**, ktorý chytil obavu o vlastný zadok, z už doteraz riadneho „prúseru“, a korupčne smerom na mňa povedal: „*...doriešime to (nejak)..., nebudeme robiť z toho kovbojku*.“ Vedela som už (nejaký piatok poznám ich falošné taktiky), že to bude „cúvanie“, akože *tak nič, no fajn, ciao, pa moja..., pani doktorka, k Vaším službám...*

Takže ja som dehonestujúco bola odvedená z najrušnejšej ulice v Košiciach, kde boli dva mítingy, skončila som skoro v CPZ-ke na ďalších 12 hodín, a ktovie, ako by to ďalej bolo dopadlo, podstupovala som šikanu a posmech – ale po mojej požiadavke na prokurátora – „*nebudeme robiť z toho kovbojku*“.

Na to **som odpovedala**, že ale „*budeme...*“, a znova som žiadala: „**Volajte mi prokurátora, pretože mi hrozí 12 hodinové obmedzenie osobnej slobody**“.

Policajtko ma však ďalej **ŠIKANOVALA:** „*V prípade, že nám poviete Vaše meno a priezvisko, rodné číslo – čo všetko mali pred sebou už aj na papieri overené a potvrdené z REGOP-u, budete tu pol hodinu*.“

Na moju ďalšiu otázku, že chcem vedieť, aké pátranie majú vyhlásené, **policajtko uviedla:** „*pátranie je stále, však stále sa pátra po osobách...*“ Na moju otázku, na akú osobu sa podobám, policajtko odpovedala: „**Nemusíte to vedieť...**“

Takže to tela hľadalo pravdepodobne možno mňa, ale ja to nemusím vedieť.

Na moju ďalšiu námietku, že policajt nemôže pri používaní výzvy na preukázanie totožnosti pre dôvod, že osoby sú vyhlásené v pátraní, zneužívať svoju právomoc, policajtko odpovedala (a držte sa): „*Ja keby som chodila po Hlavnej ulici, a pýtam od každého občiansky preukaz, tak som na to oprávnená*“. No! A je vymalované... Toto (a nie je v tom dievča samé), nepresvedčíte o znení zákona, Ústavy, Listiny základných práv a slobôd, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Charty základných práv Európskej únie – a sa stavím, že nevie, čo som po slove zákon ďalej

menovala. A zákon pozná tak, že sa o ňom hovorí.

Kto im, a čo, hustí do hláv, resp. odkiaľ týchto ľudí do polície zbierajú...? Učia ich na „kurzoch“ zámerne odpor k zákonom a ústave?

Po tomto som sa ďalej opakovane a dookola dožadovala: *Volajte prokurátora, volajte prokurátora prosím vás* (obracajúc sa na všetkých), *volajte prokurátora, volajte prokurátora, volajte prokurátora...*

Do toho si svoje mlela policajtká, a po skončení môjho volania o prokurátora povedala: *„Ja nemám dôvod volať prokurátora“*.

Moja odpoveď: *„Ale ja si ho žiadam.“*

Policajtká: *„Ale Vy čo, na základe akého paragrafu žiadate?“*

UUUUFFFF – takže policajtká sa mňa (!) pýta, na základe akého paragrafu má zachovať moje základné práva!

Moja odpoveď: *„Na základe toho, že zneužívate právomoc verejného činiteľa. Ja podávam v tomto momente na vás (obracajúc sa na všetkých) trestný čin, teda trestné oznámenie.“*

Policajt č. 319 239: *„Ale pani, keď ste predvedená, ako môžete podať trestné oznámenie? Ako chcete niečo podať, keď nechcete preukázať svoju totožnosť?“* – tú, ktorú mal už **3X (!)** overenú a potvrdenú. Najmä však, platí úradná povinnosť konať, bez ohľadu na to, kto podal dôvodné oznámenie o trestnom čine, hoc aj neznáma osoba. Ich logikou potom, ak im neznámy človek zakričí z okna, že tu niekto zakladá požiar, alebo lúpi banku, tak to nebudú riešiť, lebo nevedia, kto to zakričal, nemajú overenú totožnosť.

To, že ako predvedená nemôžem podať trestné oznámenie, už iba ako papagáj po „frajerovi policajtovi“ zopakovala aj policajtká vyjadrením: *„NIE“*.

Tieto individúá by mali byť okamžite vyzlečené z uniformy. Pretože ak neznáma osoba bude volať, na Vašu pomoc v tiesni, pred overením jej totožnosti nerátajte s pomocou.

A v prípade vyvodzovania ich zodpovednosti uvidíme všetci, ako sa budú dožadovať zákona a ústavy.

Policajtká pokračuje ďalej v **ŠIKANE** a donekonečna točí svoje: *„Pani, tuná sa preukáže Vaša totožnosť, spíše sa jednoduchý záznam a odchádzate“*.

Takže ďalej preukazujeme moju totožnosť, ktorá je už **3X (!)** overená a potvrdená, aj keď nemala vôbec čo byť preukazovaná. Už ani nevedeli, prečo to robia, a strácali sa v tom. **Nemalo to nič spoločné s tým, prečo ma na políciu násilne predviedli.** Pre potvrdenie alebo vylúčenie mojej podoby s hľadanou osobou, čo mali vylúčené už po prvom pozdrave ma službukonajúcim kolegom. Už samotné zisťovanie mojej totožnosti pre podobu s hľadanou osobou bolo nezákonné, ale aspoň keby sledovali tento cieľ. Proste bili cepom do každej strany, ako im vydalo.

Bola som medzi bláznami, ale nevedela som sa dostať von...!

Na moju opakovanú žiadosť, o prítomnosť prokurátora, z dôvodu **„vymedzenia“ 12 hodín obmedzenia osobnej slobody**, policajtká odpovedala: *„Ja nemám dôvod volať prokurátora..“*.

V tom momente vošli do vestibulu, kde sme sa stále nachádzali, viacerí policajti, s nimi aj **policajt**

SCHUTZ, ktorý ma opoznal: „*Dobry... pani Krajníková, ako sa máte?*“

Bola 4-tý krát (!) overená moja totožnosť.

Ale nemyslite si, že to stačilo. **Ste predsa medzi bláznami!** Znova som ich všetkých vyzvala, *aby ma prepustili. Odmietli...* Argumentovala som, že takto všetci zneužívajú svoju právomoc.

A znova, opakovane som žiadala: „*Puste ma, puste ma...*“

Po tomto **policajt č. 319 239** pokračoval v **ŠIKANE** a povedal: „*Nakoľko je režimové toto pracovisko – vestibul (!) polície, položte telefón, prejdeme dozadu – do spomínanej miestnosti CPZ (z ktorej som „ušla“), kde podáte vysvetlenie (!)*“.

Vysvetlenie? K čomu, načo, začo, prečo..., kedy to prišlo? Zrazu som sa z predvedenej pre podobu s hľadanou osobou (čo už toto bolo nezákonné), dostala do pozície niečo **vysvetľovať**. A to ste už o krok bližšie k podozrivej osobe, a uzvaretia do CPZ.

Znova som žiadala: „Prokurátora mi prosím volajte. Ja chcem, aby prokurátor bol pri tomto úkone prítomný...“

Policajtká: „Pokiaľ sa nezistí Vaša totožnosť, sme na to oprávnení Vás tu držať 12 hodín“. – za stavu **4-násobného (!)** overenia a potvrdenia mojej totožnosti mnou, dvoma policajtmi v spojení so systémom REGOP, ona stále nevidí moju overenú totožnosť.

A dookola a dookola takto...

Podarilo sa mi vytočiť číslo a spojiť sa s kolegom, a požiadala som ho, aby volal prokurátora na miesto, kde som sa nachádzala, na Alvincziho (už som sa od únavy z bláznov pomýlila, a označila vyšetrovačku ešte z normálnych čias, kde som roky pôsobila), samozrejme, nachádzala som sa na Pribinovej ulici.

Po tomto vyšli z miestnosti stálej služby policajti a jeden z nich mi oznámil: „*Pekný deň, dovidenia*“. Bez ospravedlnenia a náznaku zamrzenia.

Namiesto toho policajt Schutz, s ktorým som mala v čase Covidu podobne nepríjemné skúsenosti, a nemala čas podať na neho trestné oznámenia, sa ešte arogantne vyškieral, „*tie Vaše vyhrážky znášam dva roky, ...začnite konať.*“ Pričom dva roky sa mu práveže nevenujem, nie to aby som sa mu mala „vyhrážať“. Alebo možno sleduje moje relácie, a vie, že občas na neho „myslím“. No ale fajn, ak mám začať, tak dobre.

Celá táto fraška bola zákerná **ŠIKANA**. Štát ma **ŠIKANUJE** od začatia môjho verejného pôsobenia. A takí idioti, ako policajti v tomto prípade, tento režim podporujú. Veď iba tento režim zachovajú svojim potomkom. To isté sa im bude diať, čo oni robia druhým.

Ty niekoho zlomyselne uzavrieš tu, nabudúce niečo teba uzavrie tam... A takýto je kolobeh života.

Čo sme to za štát, kde polícia šikanuje občanov, ktorí ju platia. Čo sme to za štát, aby polícia násilne predviedla ženu (ako píšú), s úmyselne vykonštruovanou zámienkou, že sa podobá na hľadanú osobu, a potom to podlo otočí, že tá žena narušala pokojný priebeh zhromaždenia. To nie je autorovi týchto lží zle zo samého seba? Čo sme to za štát, aby polícia vykrúcala žene ruky, a vytrhovala z nich počítač, pretože si chce v súlade s ústavou nahrávať políciu pri výkone činnosti. Vám, vážení zainteresovaní, skutočne táto obludná zákernosť a primitívnosť vyhovuje? Iba v týchto podmienkach budete aj vy žiť...!

KRAJSKÉ RIADITEĽSTVO PZ V KOŠICIACH VIE, ŽE PREPÍSKLI. Preto vydalo stanovisko, že moje predvedenie bolo z dôvodu „*podozrenia z narušenia pokojného priebehu zhromaždenia*...“. Tým však riadne potopili policajtov z predvádzajúcej hliadky a útvaru. Bude to mať aj preto celé zaujímavú dohru.

Avšak nerátali s tým, že budem mať nahrávku, ktorá potvrdzuje to, čo tvrdím ja, a to násilné odvedenie z dôvodu „*podoby s hľadanou osobou*“... A krajská polícia si tak zároveň sama sebe potvrdila, ako odporne a podlo podvádza Slovenskú republiku.

ZDROJ: [Skrytý link](#)